

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Αριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 7134
Παραπομπή Κατηγορίας 16-4-19

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ

16/04/2019

Ερώτηση

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ:

- 1) ΥΓΕΙΑΣ
- 2) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΘΕΜΑ: «Σε δικαστικές περιπέτειες χιλιάδες γιατροί του ΕΣΥ μετά την εγκύκλιο Χουλιάρακη για αστική ευθύνη»

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ομοσπονδίας των Νοσοκομειακών Γιατρών (ΟΕΝΓΕ) πολλοί γιατροί του ΕΣΥ αντιμετωπίζουν δικαστικές περιπέτειες μετά την από 18/1/2018 εγκύκλιο του υπουργείου Οικονομικών. Η εγκύκλιος «Κοινοποίηση δικαστικών αποφάσεων στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου από τις Δημοσιονομικές Υπηρεσίες Ελέγχου και Εποπτείας (Δ.Υ.Ε.Ε.)» (ΑΔΑ: ΩΟΑ1Η-Τ29), που υπογράφει ο αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Γιώργος Χουλιάρακης, δρομολόγησε σοβαρές αλλαγές σε ό,τι αφορά τις επιδικασμένες αστικές αποζημιώσεις σε βάρος νοσοκομείων του ΕΣΥ. Σύμφωνα με την αυτή, πλέον σε περιπτώσεις βαριάς ιατρικής αμέλειας στα νοσοκομεία, οι αποζημιώσεις θα καταλογίζονται στους γιατρούς του ΕΣΥ από το Ελεγκτικό Συνέδριο και τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες και όχι στο δημόσιο νοσοκομείο, όπως γινόταν μέχρι σήμερα.

Συγκεκριμένα, αναφέρεται πως «Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 38 του Υπαλληλικού Κώδικα [ν. 3528/2007 (Α.26)], ο υπάλληλος ευθύνεται έναντι του Δημοσίου για κάθε ζημιά την οποία προξένησε σε αυτό από δόλο ή βαρεία αμέλεια κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Ο υπάλληλος ευθύνεται επίσης για την αποζημίωση την οποία κατέβαλε το Δημόσιο σε τρίτους για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, εφόσον οφείλονται σε δόλο ή βαρεία αμέλεια. Ο υπάλληλος δεν ευθύνεται έναντι των τρίτων για τις ανωτέρω πράξεις ή παραλείψεις του».

Με άλλα λόγια, οι νοσοκομειακοί γιατροί καλούνται να καταβάλλουν από την τσέπη τους τις αποζημιώσεις. Η εγκύκλιος έχει προκαλέσει έντονες αντιδράσεις στους γιατρούς, οι οποίοι τονίζουν πως οι πενιχροί μισθοί τους δεν επιτρέπουν την πληρωμή οσφάλιστρων και πολύ περισσότερο αποζημιώσεων. Η ηγεσία του υπουργείου Υγείας προ μηνών είχε δεσμευτεί ότι θα δημιουργηθεί μηχανισμός από εμπειρογνώμονες για προδικαστική εκτίμηση τέτοιων υποθέσεων, αλλά μέχρι στιγμής ουδέν έχει γίνει.

Στο μεταξύ, ιατρικά σφάλματα (medical malpractice) γίνονται στα νοσοκομεία όλου του κόσμου. Στην Ελλάδα υποχρεωτική είναι, πρακτικά, η ασφάλιση στον ιδιωτικό τομέα. Αντίθετα, στις περισσότερες χώρες (ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο, Γερμανία) η ασφάλιση είναι υποχρεωτική, ενώ υπάρχουν χώρες, όπως η Ολλανδία, που δεν επιβάλλεται από το νόμο, αλλά από τα ίδια τα νοσοκομεία. Στην πράξη, γιατρός δεν αγγίζει ασθενή, εάν δεν έχει σύμβαση αστικής ευθύνης. Η ειδοποιός διαφορά είναι ότι στις χώρες αυτές τείνει να επικρατήσει ως κριτήριο επιμελούς ή μη ιατρικής συμπεριφοράς η αναγωγή στα standards του ιατρικού επαγγέλματος, δηλαδή στο σύνολο των προδιαγραφών ποιότητας στις οποίες

πρέπει να ανταποκρίνεται σε ορισμένη περίπτωση η παροχή των ιατρικών υπηρεσιών. Η καθιέρωση του επαγγελματικού προτύπου ως κριτήριο, για να κριθεί η ύπαρξη ιατρικού σφάλματος και αξιολογηθεί η συμπεριφορά του γιατρού ως αμελής, συνδέεται με τη θεώρηση της ευθύνης του γιατρού ως επαγγελματικής ευθύνης.

Επίσης, στις χώρες αυτές έχει θεσμοθετηθεί και λειτουργεί αναγκαστική προδικαστική διαδικασία σε περίπτωση ιατρικού λάθους, της οποίας επιλαμβάνεται συμβούλιο εμπειρογνομόνων που απαρτίζεται από γιατρούς εγνωσμένοι κύρους. Εάν το Συμβούλιο αποφανθεί ότι υπήρξε δόλος ή βαριά αμέλεια, τότε η υπόθεση άγεται ενώπιον της τακτικής δικαιοσύνης. Αντίθετα, εάν το Συμβούλιο αποφανθεί αρνητικά, η υπόθεση οδηγείται στο αρχείο. Όπως γίνεται αντιληπτό, με τους τρόπους αυτούς προστατεύεται και ο ασθενής από αμελή ιατρική συμπεριφορά, αλλά και ο γιατρός από «βιομηχανία αγωγών και μηνύσεων». Επιπλέον, στις χώρες αυτές οι γιατροί αμείβονται με υψηλούς μισθούς, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στην πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση της ασφάλισης, και στις περισσότερες περιπτώσεις τα Δημόσια Ευρωπαϊκά Συστήματα Υγείας αναλαμβάνουν τη μέριμνα και τη δαπάνη της ασφάλισης.

Αντίθετα, στο ΕΣΥ δεν υπάρχουν standards (οι γιατροί παλεύουν μόνοι με αυταπάρηση να κρατήσουν όρθια τα νοσοκομεία) ούτε θεσμικό πλαίσιο που να διασφαλίζει τόσο τα δικαιώματα και την ασφάλεια των ασθενών όσο και των γιατρών. Η εγκύκλιος του Υπουργείου Οικονομικών αφήνει τους γιατρούς έκθετους σε μια βιομηχανία αγωγών και μηνύσεων χωρίς νομική και ασφαλιστική κάλυψη.

Επειδή ελλοχεύει ο κίνδυνος να οδηγηθούμε σε «νομικοποίησης» της άσκησης της ιατρικής,
Επειδή η ως άνω εγκύκλιος αντιμετωπίζει ένα ζήτημα ουσίας με καθαρό οικονομικό κριτήριο,

ερωτάται ο κ. Υπουργός Υγείας:

- 1) Είχε προηγηθεί της έκδοσης εγκυκλίου συζήτηση και συμφωνία με το Υπουργείο Οικονομικών;
- 2) Θα προχωρήσετε και πότε στη δημιουργία μηχανισμού από εμπειρογνώμονες για προδικαστική εκτίμηση τέτοιων υποθέσεων;
- 3) Αντιμετωπίζετε την πιθανότητα θεσμοθέτησης της υποχρεωτικής ασφαλιστικής κάλυψης των εργαζομένων στο ΕΣΥ κατά τα διεθνή πρότυπα;

Και

ερωτάται ο κ. Υπουργός Οικονομικών:

Θα αποσύρετε την εγκύκλιο, ώστε να υπάρξει ευρεία συζήτηση για το θέμα με όλους τους αρμόδιους;

Ο ερωτών βουλευτής
Κωνσταντίνος Μπαργιώτας – Λάρισας